

Hiwaga ng panahon,
Akbay ng ambon
Sa piyesta ng dahon,
Ako' y sumilong
Daan-daang larawan ang nagdaraan
Sa aking paningin
Daan-daang nakaraan ibinabalik
Ng simoy ng hangin
Tatawa na lamang, at ba' t hihikbi
Ang aking damdamin, pniaglalruan ng baliw at ng ulan.
At sinong si mapapasayaw sa ulan,
At sinong si mababaliw sa ulan
Hinulog ng langit,
Na siyang nag-ampon
Libu-libong ala-alang,
Dala ng ambon
Daan-daang larawan ang nagdaraan
Sa aking paningin
Daan-daang nakaraan ibinabalik
Ng simoy ng hangin
Tatawa na lamang, at bakit hindi
Ang aking damdamin, pniaglalruan ng baliw at ng ulan.
At sinong si mapapasayaw sa ulan,
At sinong si mababaliw sa ulan
Tatawa na lamang, at bakit hindi
Ang aking damdamin, pniaglalruan ng baliw at ng ulan.
At sinong si mapapasayaw sa ulan,
At sinong si mababaliw sa ulan
At sinong si aawit kapag umulan,
At sinong si mababaliw sa ulan
At sinong si mapapasayaw sa ulan,
At sinong si mababaliw sa ulan
Ulan, ulan, ulan